

Złocia Parafia

Pismo Parafii pw. NMP z Lourdes w Krakowie ♦ nr 3-4 (107-108) ♦ marzec-kwiecień 2011 r.

PRZED NAMI WIZYTACJA BISKUPIA

Kodeks Prawa Kanonicznego w kanonie 396 stanowi: *Biskup obowiązany jest wizytować diecezję każdego roku, albo w całości, albo częściowo, tak jednak, by przynajmniej raz na pięć lat zwizytować całą diecezję. Obowiązek ten ma wypełnić osobiście, a w wypadku uzasadnionej przeszkody, przez biskupa koadiutora lub pomocniczego, albo przez wikariusza generalnego lub biskupiego, albo przez innego prezbitera.* W tym roku taką wizytację przewidziano we wszystkich parafiach dekanatu Kraków-Bronowice. Jest ku temu najwyższa pora, ponieważ poprzednia wizytacja biskupia w naszym dekanacie odbyła się w roku 2005. Wizytację biskupią **w naszej parafii w dniach 26 – 28 marca** przeprowadzi **ks. biskup Jan Zając**, biskup pomocniczy krakowski i rektor sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach (*na zdjęciu*).

Pierwsze wspólnoty chrześcijańskie osobiście wizytowali Apostołowie. Święty Paweł wiele razy wspominał takie wizyty, a w swoich listach także je zapowiadał i wyznaczał im cel. Ich śladem podążają dziś biskupi jako następcy Apostołów. Także papieże, którzy jako biskupi Rzymu wizytują swoją diecezję. Ojciec Święty Jan Paweł II w posynodalnej adhortacji apostołskiej *Pastores gregis* wskazywał na wielką wagę wizytacji pasterskiej, nazywając ją *autentycznym czasem łaski i szczególnego, a nawet jedyne w swoim rodzaju momentu w zakresie spotkania i dialogu Biskupa z wiernymi*. Wizytacja pasterska jest jakby duszą biskupiego posługiwania w diecezji i rozszerzeniem duchowej obecności biskupa pomiędzy wiernymi. Jan Paweł II przypominał, że Biskup *właśnie w takich chwilach najbardziej zbliża się do swojego ludu w sprawowaniu posługi słowa, uświęcania i pasterskiego przewodzenia, wchodząc w bardziej bezpośredni kontakt z niepokojami i troskami, radościami i oczekiwaniami ludzi, mogąc ofiarować każdemu słowo nadziei. Biskup powinien wówczas nawiązywać bezpośredni kontakt przede wszystkim z osobami najuboższymi, starszymi i chorymi. Przeprowadzona w ten sposób wizyta pasterska objawia się w swojej prawdziwej istocie, czyli jako znak obecności Pana, który odwiedza swój lud, przynosząc mu pokój* (*Pastores gregis*, p. 46).

Wizytacji biskupiej podlegają wszystkie dziedziny życia religijnego, moralnego, apostołskiego i administracyjno-gospodarczego parafii.

W numerze znajdziemy m.in.:

- ♦ Przed nami wizytacja biskupia . 1
- ♦ Plan wizytacji 2
- ♦ O uroczystości Zwiastowania 3
- ♦ Zimowisko w Warszawie 6
- ♦ Słowo ks. Proboszcza 7
- ♦ Caritas parafialna 2010 8
- ♦ Rekolekcje wielkopostne 10
- ♦ Wielki Tydzień 11
- ♦ Informacje parafialne 12
- ♦ Kalendarium parafialne 12

Dlatego wcześniej przed terminem wizytacji kurialni wizytatorzy sprawdzają poziom nauczania dzieci i młodzieży na lekcjach religii, delegaci księdza Biskupa wizytują też sprawy administracyjno-gospodarcze parafii tj. stan i potrzeby kościoła parafialnego, kaplic, sal parafialnych, kancelarii parafialnej, spisy inwentarza kościoła i wszystkiego, co należy do parafii. Przedmiotem wizytacji jest również sprawdzenie, czy zostały wypełnione zalecenia ostatniej wizytacji kanonicznej zawarte w protokole powizytacyjnym.

Ksiądz Biskup przybędzie do naszej parafii jako pasterz w Kościele lokalnym, aby nauczać, upominać, umacniać w wierze i wskazywać drogę do celu, jakim jest wieczne zbawienie. W czasie wizytacji Ksiądz Biskup spotka się z parafianami na modlitwie w kościele, udzieli młodzieży sakramentu bierzmowania, będzie rozmawiał z poszczególnymi grupami i wspólnotami parafialnymi, odwiedzi pacjentów, lekarzy i pracowników Szpitala MSWiA, uda się do Liceum Ogólnokształcącego nr 7, Zespołu Szkół Ogólnokształcących Integracyjnych nr 1 i Zespołu Szkół Ogólnokształcących nr 51 oraz Przedszkola Niepublicznego „Iskierka”, odwiedzi w mieszkaniach chorych i rodziny wielodzietne, spotka się z katechetami i pracownikami parafii.

To wszystko ma na celu potwierdzenie, ugruntowanie i ubogacenie naszej wiary oraz wlanie w serca wierzących nowej nadziei w niełatwym czasie społecznych przemian i lęku o przyszłość Kościoła, świata i Ojczyzny. I tak trzeba nam patrzeć na zbliżającą się wizytę naszego Biskupa, który z nami i w naszym imieniu będzie błagał Boga i udzielał nam pasterskiego błogosławieństwa.

Módlmy się gorąco o dobre owoce biskupiej wizyty, a podczas jej trwania gromadźmy się jak najliczniej w naszej świątyni i na spotkaniach jako jedna wielka rodzina parafialna, abyśmy z odnowioną wiarą budowali Kościół Trzeciego Tysiąclecia.

Wasi duszpasterze

NABOŻEŃSTWO DROGI KRZYŻOWEJ

jest odprawiane w **każdy piątek Wielkiego Postu o godz. 17.00** (dla dzieci), **18.00** (dla dorosłych) i **20.30** (dla studentów i młodzieży szkół średnich).

NABOŻEŃSTWO GORZKICH ŻALI

jest odprawiane w **każdą niedzielę Wielkiego Postu o godz. 17.30** (z kazaniem pasyjnym).

PLAN WIZYTACJI

Sobota, 26 marca 2011 r.

- godz. 10.00 Odwiedziny u Sióstr Franciszkanek od Cierpiących
 godz. 10.30 Odwiedziny u Sióstr Matki Bożej z Syjonu
 godz. 11.30 Spotkanie z Liturgiczną Służbą Ołtarza w sali akademickiej
 godz. 13.30 Odwiedziny chorych w Szpitalu MSWiA
 godz. 14.30 Odwiedziny chorych i rodzin w parafii
 godz. 17.00 Spotkanie z Radą Parafialną, grupami i wspólnotami w sali akademickiej
 godz. 18.15 Uroczyste rozpoczęcie wizytacji
 godz. 18.30 **Msza Święta koncelebrowana na rozpoczęcie wizytacji**

Niedziela, 27 marca 2011 r.

- godz. 9.30 **Msza Święta koncelebrowana pod przewodnictwem Ks. Biskupa, homilia Ks. Biskupa, błogosławieństwo rodzin**
 godz. 10.45 Spotkanie z Chórem Mariańskim w sali akademickiej
 godz. 11.00 Pozdrowienie dzieci przedszkolnych przed Mszą Świętą (w kaplicy akademickiej)
 godz. 11.40 Pozdrowienie dzieci na zakończenie Mszy Świętej (w kościele)
 godz. 12.15 Pozdrowienie młodzieży przed Mszą Świętą (w kaplicy akademickiej)
 godz. 12.30 Msza Święta, homilia Ks. Biskupa, błogosławieństwo rodzin
 godz. 15.00 Msza Święta, homilia Ks. Biskupa, błogosławieństwo rodzin
 godz. 16.30 Pozdrowienie wiernych na zakończenie Mszy Świętej, błogosławieństwo ogólne
 godz. 17.30 Nabożeństwo Gorzkich Żali
 godz. 18.30 Pozdrowienie wiernych na zakończenie Mszy Świętej, błogosławieństwo rodzin
 godz. 20.00 **Msza Święta „akademicka” pod przewodnictwem Ks. Biskupa**
 godz. 21.00 Spotkanie ze studentami DA *Na Miasteczku* w kawiarence „Na poddaszu”

Poniedziałek, 28 marca 2011 r.

- godz. 9.45 Spotkanie z wychowawcami i dziećmi w przedszkolu „Iskierka”
 godz. 10.30 Spotkanie z nauczycielami i uczniami w VII LO
 godz. 11.30 Spotkanie z nauczycielami i uczniami w ZSOI nr 1
 godz. 12.30 Spotkanie z nauczycielami i uczniami w ZSO nr 51
 godz. 16.30 Spotkanie z wychowawcami, dziećmi i młodzieżą w Dziennym Ośrodku Socjoterapii „Na Lea” (Stowarzyszenie „U Siemachy”)
 godz. 18.30 **Msza Święta pod przewodnictwem Ks. Biskupa połączona z udzielaniem sakramentu bierzmowania; zakończenie wizytacji**

W Wielkim Poście – zwykle w dniu 25 marca - przypada uroczystość Zwiastowania Pańskiego

DWUGŁOS O UROCZYŚCOCI ZWIASTOWANIA

PEWNA NIEZRĘCZNOŚĆ, BRZEMIENNA W SKUTKACH

Główna oś obchodów świąt Bożego Narodzenia skupia się wokół tajemnicy wyrażonej w prologu *Ewangelii wg św. Jana*, odczytywanego podczas Mszy Świętych w uroczystość Narodzenia Pańskiego: *A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas* (J 1, 14). W tradycji polskiej dodatkowo powtarzamy je śpiewając kolędę *Bóg się rodzi*. Tekst tej pieśni ułożył Franciszek Karpiński, zaś jej treść nawiązuje do jednej z mów Ojca Kościoła, wybitnego teologa – św. Grzegorza z Nazjanzu. Wyjątkowy urok bożonarodzeniowego śpiewu wzmacnia melodia oparta na rytmie polskiego tańca narodowego – poloneza. I wszystko byłoby w porządku, gdyby nie pewna niezręczność...

W dzień Bożego Narodzenia bowiem świętujemy raczej **narodzenie**, jako objawienie się wcielonego Boga światu żydowskiemu, podobnie jak 6 stycznia, w święto Objawienia Pańskiego (Trzech Króli) świętujemy objawienie się wcielonego Boga poganom. Samo jednak **Wcielenie**, o którym mówi prolog *Ewangelii wg św. Jana*, a za nim kolęda – dokonało się w innym czasie. Jakkolwiek jestem w stanie zrozumieć dopełnianie treści Wcielenia świąt Bożego Narodzenia, tak nie pojmuję deprecjacji uroczystości wprost mówiącej o tajemnicy Wcielenia. Uroczystość ta nie ma nawet rangi uroczystości obowiązkowej (a miała), choć – dzięki Bogu – przywrócono jej starożytne znaczenie chrystologiczne. W 1570 roku bowiem, papież nadał jej charakter święta maryjnego. W mojej osobistej duchowości istnieją dwie największe uroczystości w chrześcijaństwie: **Zwiastowanie Pańskie** oraz **Męka, Śmierć i Zmartwychwstanie Jezusa** (Triduum Paschalne).

Niestety, w mentalności większości katolików dokonało się **swoiste przeniesienie znaczeniowości** z uroczystości obchodzonej 25 marca na uroczystość przeżywaną 25 grudnia. Poniekąd rozumiem ten zabieg, gdyż dzień 25 marca wypada przeważnie w trakcie Wielkiego Postu i w jakimś sensie zakłóca (w innym sensie – cudownie dopełnia) naturę przygotowania do Triduum Paschalnego. Jednak mówienie o Wciele-

niu (zamiast jedynie o Narodzeniu) w dniu 25 grudnia jest m.in. swego rodzaju „strzałem w stopę” nauki Kościoła o ochronie życia poczętego. W świadomości człowieka bowiem, gdy mówimy o Wcieleniu w dniu Bożego Narodzenia, zachodzi zlanie się tych dwóch zdarzeń w jedno. Nie myśląc wiele, twierdzimy: *Bóg wcielił się w dniu swego narodzenia; Słowo stało się ciałem, gdy Chrystus narodził się w Betlejem*. Jest to katastrofalny, brzemienisty w skutkach błąd wynikający z nadużycia, bowiem Wcielenie dokonało się kilka miesięcy wcześniej, podczas Zwiastowania Pańskiego.

Ma granice Nieskończony. Śmiertelny Król nad wiekami! A Słowo Ciałem się stało I mieszkało między nami. Bóg porzucił szczęście Swoje, Wszedł między lud ukochany, Dzieląc z nim trudy i znoje – te słowa tyczą bardziej stanu Słowa Wcielonego, aniżeli narodzonego. *Nieskończony wszedł w granice skończoności* podczas poczęcia, które stało się za sprawą Ducha Świętego, po fundamentalnym dla historii zbawienia **fiat** Maryi. Granice czasu i nieskończoności zostały przekroczone w dniu Zwiastowania, wtedy to Maryja stała się bramą, przez którą Bóg wszedł na świat w ludzkiej postaci. Ta ogromna kenoza, to niepojęte umniejszenie Boga, samoograniczenie, dobrowolne ponizienie nieporównywalne z niczym, dokonało się w dniu Zwiastowania Pańskiego. *Król nad wiekami stał się śmiertelnym* przyjmując „na się” ludzkie ciało, a dokonało się to **podczas Zwiastowania**. *Bóg wszedł między lud ukochany* w ciszy Nazaretu – nie w Betlejem!

Gdy Maryja nosząc jeszcze pod sercem Jezusa, odwiedziła swoją krewną Elżbietę, usłyszała słowa, które Elżbieta wypowiedziała napełniona Duchem Świętym: *a skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie?* Zwracam uwagę na naukę płynącą ze słów kobiety pełnej Ducha Świętego: Ta, która nosi dopiero co poczęte Dziecię – już jest matką! Elżbieta nie mówi: *a skądże mi to, że Ta która za dziewięć miesięcy będzie Matką mojego Pana...* Dziecię poczęte w Nazarecie, w łonie Maryi – jest Panem, zaś Maryja z ledwo poczętym Jezusem, przez napełnioną Duchem Świętym kobietę nazywana jest Matką!

Za bardzo nie wiem, co począc z tym niezrozumiałym dla mnie zamieszaniem. Nie rozumiem, **dla czego Kościół mówi o Wcieleniu w dniu Narodzenia, a niemal milczy w dniu Zwiastowania**. Nie rozumiem, dlaczego ranga Narodzenia Pańskiego wyniesiona jest tak wysoko w obchodach liturgicznych, podczas gdy to, co świętujemy tego dnia, dokonało się zupełnie w innym momencie. Sprawa ta wydaje mi się o tyle ważna, iż Kościół sam sobie odbiera dany od Boga argument za godnością człowieka od momentu poczęcia, argument z Pisma Świętego, wypowiedziany przez usta Elżbiety pod natchnieniem Ducha Świętego. Pozostaje mieć nadzieję, iż pragnienie mojego serca znajdzie kiedyś spełnienie we właściwym świętowaniu uroczystości Zwiastowania Pańskiego.

WCZORAJ RÓŻNE OD DZISIAJ

W powyższym tekście brakuje mi odwołania do historii. Właśnie: do historii. A ściślej – do mentalności chrześcijan, którzy żyli przed nami. Nie ulega dla mnie wątpliwości, że *oni myśleli inaczej*. Jak? Nielatwo odpowiedzieć na tak postawione pytanie, jeżeli nie jest się specjalistą.

Warto zwrócić uwagę na genezę poszczególnych świąt. Pierwszym świętem była niedziela, obchodzona od początku jako „mała Wielkanoc”. W ciągu dorocznych świąt jako pierwsza pojawiła się **Wielkanoc** (obchodzona już w II wieku) – i trudno, aby było inaczej. Inne święta powstawały później. Za najstarsze – obok Wielkanocy – święto kościelne uważana jest uroczystość **Objawienia Pańskiego**, znana na Wschodzie już w III wieku jako uroczystość **Epifanii** czyli zjawienia się Boga na ziemi w tajemnicy wcielenia. Pod nazwą Epifanii rozumiano zarówno Narodzenie Chrystusa, jak i Chrzest Pański, związany z objawieniem się ludowi oraz początkiem publicznej działalności, a także pierwszy cud w Kanie Galilejskiej – dowód Boskości Chrystusa.

Oddzielna od Epifanii uroczystość **Narodzenia Pańskiego** pojawiła się dopiero w IV wieku, i pojawiła się na Zachodzie. To w Rzymie bowiem u schyłku imperium rzymskiego dzień 25 grudnia ustanowiono świętem *Natalis solis invicti* – narodzin niezwycięzonego słońca. Kiedy w IV wieku poczęto masowo przyjmować chrześcijaństwo – pogańskie święto schryścianizowano: stało się pamiątką narodzenia Jezusa, przyjścia w ciele prawdziwego Słońca, które nie zna zachodu (w roku 336 transformacja była już faktem dokonanym). To z Zachodu uroczystość Bożego Narodzenia jako osobne święto została przyjęta przez Wschód (według kalendarza juliańskiego obchodzone w dniu 25 grudnia, czyli wedle naszej rachuby – 7 stycznia). W rezultacie tej zmiany Objawienie Pańskie na Wschodzie (obchodzone w dniu 6 stycznia, czyli 19 stycznia) stało się pamiątką chrztu Pana Jezusa w Jordanie (*święto Jordanu*), a na Zachodzie Epifania została rozpisana na trzy święta: uroczystość Objawienia Pańskiego (pamiątka objawienia się poganom), święto Chrztu Pańskiego (objawienie bóstwa Jezusa przez Ojca) i niedzielę po święcie Chrztu Pańskiego (wtedy – do soborowej reformy liturgicznej – zawsze wspomniano cud w Kanie Galilejskiej).

Zauważmy to raz jeszcze: pierwsza i ważniejsza pośród świąt chrześcijańskich była Epifania. Po zaistnieniu osobnej uroczystości Bożego Narodzenia – na przełomie lat powstał święty czas, który w tradycji słowiańskiej był nazywany **Godami** (ta nazwa pozostała po dziś dzień w języku kaszubskim i w językach łużyckich): tak określano czas od Bożego Narodzenia do święta Trzech Króli. W tym czasie zaprzestawano wszelkiej pracy fizycznej i spędzano czas na wzajemnych odwiedzinach, przyjmowaniu gości, obdarowy-

waniu się prezentami i śpiewaniu tradycyjnych pieśni, a chrześcijaństwo wprowadziło jasełka i śpiewanie kolęd. Ten czas inaugurowała uroczystość Narodzenia Pańskiego, która z czasem została potwierdzona przez Kościół jako druga co do ważności doroczna uroczystość (poprzedzona przez adwentowy czas przygotowania i przedłużona przez okres Narodzenia Pańskiego).

Uroczystość **Zwiastowania Pańskiego** pojawiła się później. Kościół Wschodni wprowadzał ją od wieku V, a na Zachodzie pojawiła się za czasów papieża św. Grzegorza Wielkiego (†604); ostatecznie jej potwierdzenie znajdujemy w VII wieku w Rzymie i w Hiszpanii. Rzeczywiście, w swoich początkach była uważana za **święto Pańskie**: akcentowano nie tylko moment zwiastowania, ale raczej tajemnicę Wcielenia się Chrystusa Pana, czyli pierwszy akt Jego przyjścia na ziemię i rozpoczęcia dzieła naszego zbawienia. Z czasem lud nadał temu świętu charakter maryjny, pierwszą osobą czyniąc Maryję jako przyjmującą bez szemrania Boży wybór na Matkę Zbawiciela – i święto stało się **świętem maryjnym**. Reforma liturgiczna Soboru Watykańskiego II nadała mu ponownie charakter święta Pańskiego.

Otóż ciekawym zagadnieniem jest motyw wyboru na świętowanie Zwiastowania właśnie dnia 25 marca. Najczęściej podaje się wyjaśnienie, że od tego dnia do świętowania Bożego Narodzenia mamy dokładnie 9 miesięcy. To prawda, ale... Współcześni badacze genezy święta Zwiastowania wykluczają jednak ten argument (!). Chrześcijanie pierwszych wieków mieliby przywiązywać wielką wagę do ostatnich dni marca i początku kwietnia, a wiązało się to z datą 14 Nizan, kiedy Żydzi obchodzili święto Paschy. Prawdopodobnie właśnie dlatego w ostatnich dniach marca wspomniano moment Zwiastowania – czyli moment początku Życia, które przez mękę, śmierć i zmartwychwstanie odnowiło wszechświat. Zresztą Hiszpania obchodziła to święto początkowo w grudniu przed Bożym Narodzeniem i dopiero w Rzymie ustalono, że będzie obchodzone 9 miesięcy przed Narodzeniem Pańskim.

Wydaje się, że nasza współczesna wrażliwość łącząca święto z prawdą o świętości ludzkiego życia od chwili poczęcia i koniecznością przeciwdziałania zabójstwu nienarodzonych – rozmija się z myśleniem twórców święta Zwiastowania (ot co!). Co nie znaczy, że pierwsi chrześcijanie aprobowali aborcję. Wręcz przeciwnie. Sprawa odniesienia przykazania *Nie zabijaj!* do dzieci – czyli najbardziej bezbronnych – była dla nich rzeczą oczywistą i bezdyskusyjną. Tyle, że (*po pierwsze primo*)... nie bardzo wiedzieli, kiedy ludzkie życie się zaczyna. W Starym Testamencie niewątpliwie uważano, że to mężczyzna przekazuje życie (sama nazwa: nasienie!), a łono kobiety jest jedynie glebą, na której to nowe życie wzrasta. Świadectwem takiej mentalności może być zdanie z Listu do Hebrajczyków, dotyczące wyższości Chrystusowego kapłaństwa według porządku Melchizedeka:

Na ilustracji:

Fra Angelico,
Zwiastowanie
(fresk w klasztorze
św. Marka
we Florencji)

I jeśli się można tak wyrazić, także Lewi, który pobiera dziesięciny, złożył dziesięcinę w osobie Abrahama. Był bowiem jeszcze w lędźwiach praojca swego, gdy Melchizedek wyszedł mu na spotkanie (Hbr 7, 9-10). Rozumiejąc to – łatwiej zrozumiemy starotestamentalne potępienie onanizmu: Wtedy Juda rzekł do Onana: «Idź do żony twego brata i dopełnij z nią obowiązku szwagra, a tak sprawisz, że twój brat będzie miał potomstwo». Onan wiedząc, że potomstwo nie będzie jego, ilekroć zbliżał się do żony swego brata, unikał zapłodnienia, aby nie dać potomstwa swemu bratu. Złe było w oczach Pana to, co on czynił, i dlatego zesłał na niego śmierć (Rdz 38, 8-10). Juda w tej koncepcji robił coś strasznego: dokonywał... aborcji.

Oczywiście, pogaństwo od zawsze nie miało takich obiekcji, pozwalając zarówno na likwidację niepotrzebnych, a już urodzonych, jak i jeszcze nienarodzonych. Chrześcijaństwo zaś (po drugie primo) zdecydowanie potępiało jedno i drugie. W *Didache* – dokumencie chrześcijańskim z końca I wieku (!) – czytamy: *A oto dalsze zalecenia nauki: Nie zabijaj, nie cudzołóż, nie uwodź młodych chłopców, nie uprawiaj rozpusty, nie kradnij, nie zajmuj się magią ani czarami, nie zabijaj dzieci przez poronienie ani nie przyprawiaj ich o śmierć już po urodzeniu, nie pożądasz własności twego bliźniego. Nie przysięgaj fałszywie, nie składaj fałszywego świadectwa, nie złorzecz, nie pamiętaj uraz (Didache 2, 1-3), etc.* Chciałoby się napisać: oni nie potrzebowali Dnia Świętości Życia, ponieważ zło aborcji nie budziło żadnych wątpliwości.

Wreszcie (po trzecie primo) moment tak poczęcia, jak i urodzenia człowieka był przez wieki zagadnieniem jakby mało ważnym (!), także dla chrześcijan. Owszem, obchodzono urodziny – najbardziej znane są zapewne urodziny króla Heroda, w czasie których zamordowano Jana Chrzciciela (zob. Mk 6, 21-29). Ale

moment urodzin był przez wieki zagadnieniem jakby mało ważnym, skoro nie znamy daty urodzin nawet naszych władców (wymieńmy Bolesława Chrobrego, Bolesława Śmiałego, Władysława Łokietka czy królową Jadwigę) czy wielu świętych (z omawianym ostatnio na naszych łamach św. Wincentym a Paulo na czele). Co więc było ważne? **Chrzest**. Ważny był chrzest! Stąd wzięło się świętowanie imienin – które było świętowaniem rocznicy chrztu, skoro zawsze było najpierw oddaniem czci i poleceniem się świętemu Patronowi, którego imię otrzymało się w momencie chrztu. Zauważmy, jak bardzo dziś odeszliśmy od takiego patrzenia na początek naszej ziemskiej pielgrzymki: że najważniejsze są nie fizyczne narodziny dla doczesności, ale duchowe narodziny dla wieczności.

Gdy uświadomimy sobie to wszystko – pojmiemy, dlaczego uroczystość Narodzenia Pańskiego była faktem wtórnym względem świętowania Epifanii. Naszych przodków w wierze nie interesowało aż tak bardzo, **kiedy** Jezus się urodził, a tym bardziej – **kiedy** się począł. Czy mogło być inaczej, skoro nie znali, i nie przejmowali się datą własnych narodzin? To co dla niektórych współczesnych stało się emocjonującym problemem – czy Jezus urodził się 25 grudnia? – dla nich było żadnym problemem. Ich radowało, że Jezus się narodził. Myślę, że bardziej od pytania, **kiedy** dokonana się tajemnica Wcielenia – cieszyło ich **celebrowanie tajemnicy Wcielenia** w zbawczym dziele Jezusa Chrystusa – od chrztu w Jordanie, poprzez publiczną działalność i zbawczą mękę aż do zmartwychwstania i wniebowstąpienia. Chcę przez to powiedzieć, że ich prawdy o wcieleniu, poczęciu czy narodzeniu Jezusa interesowały **inaczej** aniżeli zajmują nas.

Zresztą, chrześcijańskie świętowanie chadzało własnymi drogami, niekoniecznie podlegając teologicznej obróbce i krytycznej refleksji.

Dość powiedzieć, że przez wieki nie było święta poświęconego podstawowemu przywilejowi Maryi: **Jej Bożemu Rodzicielstwu**. Pojawiło się ono w kalendarzu liturgicznym w 1931 roku, a dopiero po Soborze Watykańskim II (pod datą 1 stycznia) pojawiła się uroczystość obowiązująca Świętej Bożej Rodzicielki Maryi, która zastąpiła święto... Obrzezania Pańskiego. Pod względem wprowadzania obchodów nowych świąt istniała spora dowolność i dopiero od IX wieku papieże zaczęli wprowadzać (i likwidować) święta dla całego Kościoła. Świąt wciąż przybywało: w 1420 roku w Polsce obowiązywało, oprócz niedziel, około 35 świąt. W roku 1642 papież Urban VIII konstytucją *Universa* ogłosił **catalog świąt nakazanych** (oprócz niedziel) w liczbie 34 świąt. Oprócz znanych dziś świąt – jako obowiązujące należało obchodzić Znalezienie i Podwyższenie Krzyża, **Zwiastowanie Najśw. Maryi Panny** (!), Narodzenie i Nawiedzenie Najświętszej Maryi Panny, swoje święta mieli wszyscy apostołowie, a także Michał Archanioł, Jan Chrzciciel, Młodziankowie, Agnieszka, Anna, Katarzyna, Małgorzata, Marcin, Maria Magdalena, Wojciech, Stanisław... Nadto obowiązywało jeszcze 15 półświąt, w które po wysłuchaniu Mszy można było pracować. Wraz z niedzielami wypadało 90 dni świętowania – całe trzy miesiące! Co (podobnie jak dzisiaj) nie wszystkim się podobało – i w efekcie znoszenia świąt doszliśmy do niewielkiej ich ilości (szczęść!), jaka obowiązuje dzisiaj. Dodajmy, że w chwili obecnej w Polsce wszystkie święta obowiązujące są dniami ustawowo wolnymi od pracy: ostatnie z tych świąt – **uroczystość Objawienia Pańskiego** – po 50 latach nieobecności powróciła do zestawu świąt państwowych.

Napisałem dużo, ale zdaję sobie sprawę, że nie odpowiedziałem do końca na pytanie, które sobie postawiłem: *na czym polegała inność mentalności chrześcijan, którzy żyli przed nami?* Może również dlatego, że szukając wyjaśnień w historii – w pełni podzielałem współczesną wrażliwość i intuicję chrześcijańską, jaką zawarł w swoim tekście ks. Wojciech. Też **chciałbym doczekać Kościoła z uroczystością Zwiastowania Pańskiego jako świętem obowiązującym**. Co nie powinno dziwić, skoro kiedyś świętem obowiązującym było (patrz wyżej!). I co nie jest aż takie nierealne, skoro – zgodnie z kanonem 114 Partykularnego Prawa UKGK – wierni Ukraińskiego Kościoła Grekokatolickiego są zobowiązani do obchodzenia jako święta nakazanego również Zwiastowania Przenajświętszej Bogarodzicy. Także w Polsce.

ks. Bogdan Markowski CM

Pogoda i radość stanowiły moc Najświętszej Panny. To uczyniło Ją posłuszną służebnicą Boga, swego Syna.

bl. Matka Teresa z Kalkuty

WYDARZYŁO SIĘ: ZIMOWISKO W WARSZAWIE

W sobotę 5 lutego grupka młodzieży zebrała się na dworcu kolejowym Kraków Główny, aby pod opieką księdza Bogdana oraz kłeryka Przemka wyruszyć na wspólne zimowisko. Po podróży pociągiem (na wygodnych miejscach stojących albo w przedziale dla matki z dzieckiem) dotarliśmy na dworzec Warszawa Wschodnia. Następnie udaliśmy się autobusem podmiejskim – jak zwykle zatłoczonym – do Marek k. Warszawy, gdzie nocowaliśmy w Specjalnym Ośrodku Szkolno-Wychowawczym Księżych Michalitów.

Warunki noclegowe i codzienne posiłki były bardzo dobre. Jedynym problemem dla niektórych uczestniczek okazał się brak czajniczka, a więc i wrzątku, który by umożliwił stosowanie się do najmłodniejszej ostatnio diety: polega ona na spożywaniu o północy zupy pomidorowej z proszku.

Każdy dzień wyjazdu rozpoczynał się bardzo podobnie: od porannej modlitwy, śniadania i przejazdu autobusem do Warszawy. Zwiedzanie zaczęliśmy od wizyty w katedrze prawosławnej św. Marii Magdaleny na Pradze, gdzie uczestniczyliśmy w niedzielnej liturgii sprawowanej przez zwierzchnika Kościoła prawosławnego – arcybiskupa Sawę, metropolitę warszawskiego i całej Polski. Ku naszemu zaskoczeniu – pomimo bardzo uroczystej oprawy trwała ona jedynie dwie godziny, kazanie w języku rosyjskim było po części zrozumiałe, a wspaniały śpiew i piękno liturgii skutecznie rekompensowały brak krzeseł w cerkwi.

Przez następne dni odwiedziliśmy miejsca, o których nie mogliśmy zapomnieć będąc w stolicy: kościół św. Stanisława Kostki i grób bl. ks. Jerzego Popiełuszki, Grób Nieznanego Żołnierza, kościół św. Krzyża, Rynek Starego Miasta, Katedrę Polową Wojska Polskiego, Muzeum Wojska Polskiego czy Pałac Kultury i Nauki.

Szczególne wrażenie wywarło na wszystkich Muzeum Powstania Warszawskiego. Świetny przewodnik, ogromna ilość różnorodnych eksponatów oraz wykorzystanie efektów multimedialnych sprawiły, że chyba każdy po wyjściu miał wrażenie, iż można by tam spędzić cały dzień i nawet to byłoby za mało, by wszystko dokładnie zwiedzić. Podczas wizyty zobaczyliśmy film 3D *Miasto ruin*, przedstawiający symulację lotu nad zniszczoną podczas II wojny światowej Warszawą, dowiedzieliśmy się wiele na temat historii tego okresu, przeszliśmy fragmentem kanału oraz zobaczyliśmy wiele pamiątek powstańczych.

Jak zwykle w poznawaniu nowych miejsc nie ograniczaliśmy się jedynie do utartych ścieżek. Dlatego złożyliśmy wizytę na cmentarzach powstańców Warszawy, prawosławnym, karaimskim oraz mariawickim znajdujących się na Woli, a także przejechaliśmy się metrem do ostatniej stacji, aby popatrzeć z oddali na Las Kabacki (dziś już właściwie niewidoczny) i wrócić z powrotem do centrum.

Niskie temperatury oraz zimny wiatr sprawiły, że chętnie wybraliśmy się do kina. Wybór padł na film *Jak zostać królem*, opowiadający o królu Jerzym VI i jego walce z jąkaniem się. Wszystkim seansom bardzo się spodobał (nie tylko ze względu na ogrzewanie w sali kinowej). Zgodnie stwierdziliśmy, że dzieło zasłużyło na otrzymanie dwunastu nominacji do Oscara.

Oczywiście, jak to bywa na wyjazdach służby liturgicznej – nie mogło zabraknąć codziennej Mszy

Świętej oraz lektury, które kończyły nasz wspólny dzień. Tym razem czytaliśmy książkę André Frossarda *Bóg i ludzkie pytania*, w której autor próbował odpowiadać na pytania nurtujące młodych ludzi. Niestety, ze względu na dość trudną treść oraz późną porę – nie potrafiliśmy docenić jej walorów.

Pomimo bardzo napiętego planu – wielu miejsc nie udało się odwiedzić. Sześć dni wyjazdu – a właściwie cztery dni na zwiedzanie Warszawy – to zdecydowanie za mało czasu, by w tak dużym mieście zobaczyć wszystko, co warte uwagi. Mimo to w dobrych humorach i bogatsi o nowe doświadczenia wróciliśmy w czwartek po południu do Krakowa, aby móc następnego dnia uczestniczyć w uroczystościach odpustowych w naszej parafii.

Dominika Molenda

SŁOWO KSIĘDZA PROBOSZCZA

Pragnę jeszcze raz na łamach naszego pisma bardzo serdecznie podziękować wszystkim, którzy podczas tegorocznej wizyty duszpasterskiej przyjęli nas w swoich mieszkaniach. Odwiedziliśmy **3.346 rodzin i osób samotnych** (w ubiegłym roku 3.545). Dziękuję za wspólną modlitwę, życzliwą rozmowę, wszelkie pytania, propozycje i uwagi na temat duszpasterstwa, a także za materialne wsparcie seminarium Zgromadzenia Księża Misjonarzy w Krakowie na Stradomiu.

Stało się już tradycją, że u początku każdego roku zamieszczamy krótkie podsumowanie statystyczne roku minionego. Oto dane **za rok 2010**:

	2010	2009
sakrament chrztu	104¹	98
sakrament bierzmowania	57	63
I Komunia Święta	125	111
sakrament małżeństwa	53²	66
sakrament namaszczenia	409³	499
pogrzeby	194	160

¹ w tym 34 spoza parafii

² w tym 32 spoza parafii

³ taką liczbę odnotowano w księdze chorych

Nie trzeba przeprowadzać dogłębnych analiz socjologicznych, by zauważyć, że na terenie naszej parafii (i dzielnicy) utrwała się od kilku lat stała tendencja: coraz bardziej starzejemy się! Starsi mieszkańcy umierają, a ich mieszkania zwykle albo pozostają puste, albo też są wynajmowane studentom. Można rzec, że następuje stopniowa ekspansja Miasteczka Akademickiego. To oczywiście stanowi szczególne

wyzwania: z jednej strony, trzeba dotrzeć z posługą duszpasterską, sakramentalną do coraz większej liczby osób samotnych, chorych i starszych, z drugiej – należy szukać nowych sposobów ewangelizacji ludzi młodych.

W szeroko rozumianej posłudze duszpasterskiej, która obejmuje pierwszą ze wspomnianych grup, szczególnie pomoc nam, księżom, świadczą świeccy szafarze Eucharystii. W każdą niedzielę, a także w tygodniu, zanoszą Komunię Świętą kilkunastu chorym i starszym osobom, dzięki czemu mogą one w pełni przeżyć zjednoczenie z Chrystusem, mimo dolegliwości natury fizycznej, które uniemożliwiają uczestnictwo w nabożeństwach w świątyni. Dlatego pragnę bardzo serdecznie podziękować Panu Adamowi Markowskiemu i Panu Markowi Kuryłowiczowi za tę wyjątkową misję, jaką spełniają w Kościele. Jednocześnie zwracam się z apelem do mężczyzn w sile wieku, którzy chcieliby podjąć się tego zaszczytnego, a zarazem tak bardzo wyjątkowego i odpowiedzialnego zadania.

W opiece nad ludźmi starszymi, chorymi i samotnymi niezastąpioną rolę odgrywa Stowarzyszenie Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo. Czym konkretnie zajmują się członkowie Stowarzyszenia, można przeczytać w sprawozdaniu zamieszczonym w naszej gazecie *na stronie 8*. Zachęcam osoby, które dysponują choć odrobiną czasu wolnego, i chciałyby uczynić coś pożytecznego, a zarazem bezinteresownego dla innych, do włączenia się w działalność Stowarzyszenia.

Druga liczna grupa w naszej parafii to studenci. Cieszymy się, że bardzo wielu z nich uczestniczy w niedzielnych Mszach Świętych i regularnie przystępuje do sakramentu pojednania; że wielu angażuje się w duszpasterstwo, przynależąc do rozmaitych grup i wspólnot.

Niemniej, zdajemy sobie sprawę, że różnego rodzaju czynniki, jak laicyzacja, pogoń za dobrami materialnymi czy wreszcie antyświadecko (!), oddalają młodych ludzi od Kościoła, i to stanowi niewątpliwie potężne wyzwanie nie tylko przed duszpasterzami, ale przed wszystkimi, którzy czują się odpowiedzialni za głoszenie Ewangelii i za Kościół.

Zbliża się beatyfikacja Sługi Bożego Jana Pawła II. Pragniemy, by to wydarzenie o wyjątkowym znaczeniu duchowym, pozostawiło także materialny ślad w naszej świątyni. Obok Papieskiego Różańca, który trzyma w dłoniach Patronka naszej parafii, w dniu 1 maja umieścimy w kościele **obraz Jana Pawła II (na zdjęciu)**. Wizerunek nowego Błogosławionego zostanie zawieszony na lewym filarze przy prezbiterium, analogicznie do obrazu Pana Jezusa Miłosiernego. Obraz jest już gotowy i zostanie poświęcony podczas wizytacji pasterskiej ks. biskupa Jana Zająca. Będziemy wdzięczni za wszelkie ofiary przeznaczone na ufundowanie wizerunku Jana Pawła II!

Pragnę bardzo serdecznie podziękować wszystkim, którzy czynnie uczestniczą w życiu naszej parafii: księżom, siostram, katechetom, Panu Janowi Rybarskiemu i Chórowi Mariańskiemu, osobom należącym do różnych grup i wspólnot, prowadzącym poradnie, przygotowującym dekoracje w świątyni, pracownikom ko-

ścioła i parafii... Wszystkim, którym jako parafialna wspólnota winni jesteśmy wdzięczność. Dziękuję także za wszelkie wsparcie materialne, dzięki któremu może funkcjonować tak parafia, jak i duszpasterstwo.

Wszystkim Parafianom i Osobom uczęszczającym do naszego kościoła życzę Bożego błogosławieństwa na czas rozpoczynającego się Wielkiego Postu oraz wszelkiego dobra w życiu rodzinnym i zawodowym. Szczęść Boże!

ks. proboszcz Paweł Holc CM

CARITAS PARAFIALNA 2010

DZIAŁALNOŚĆ STOWARZYSZENIA MIŁOSIERDZIA

Stowarzyszenie Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo, wzorem lat ubiegłych, składa sprawozdanie ze swej działalności na rzecz ubogich w naszej parafii.

Szczerze wdzięczni – w imieniu swoim, jak i obdarowanych dziękujemy serdecznie za dary pieniężne, złożone podczas wiosennej i jesiennej kwesty, a także za dary materialne złożone do kosza w kościele. Stowarzyszenie serdecznie dziękuje Wszystkim, którzy umożliwili niesienie pomocy. **Bóg zapłać!** Ofiarodawcom indywidualnym, dokonującym wpłat na konto bankowe Stowarzyszenia, Darczyńcom, Parafianom, Ludziom dobrej woli za dobroć serca, życzliwość, wrażliwość na biedę, cierpienie i potrzeby drugiego człowieka.

Szanowni Państwo! Dzięki Waszej ofiarności zdołaliśmy pomóc wielu rodzinom, biednym dzieciom, samotnym, schorowanym osobom, bezdomnym, bezrobotnym. To Wam należą się słowa podziękowania i uznania!

Wdzięczność należy się również wszystkim naszym Członkom za ofiarną, bezinteresowną pracę, za urzeczywistnianie dzieła miłosierdzia św. Wincentego a Paulo w naszej parafii.

Wyżej wymienione dary, a także produkty otrzymane od Banku Żywności pozwoliły nam na zrealizowanie pomocy w formie:

- udzielenia zapomóg, opłacania mediów, czynszu za mieszkanie, zakupu lekarstw – na kwotę **1.820,67 zł**;
- organizowania poczęstunku dla chorych z okazji Dnia Chorego, Tygodnia Miłosierdzia, poczęstunku Wielkanocnego, organizowania Wigilii – przeciętnie dla 50 osób – na kwotę **2.695,21 zł**;

- organizowanie paczek i życzeń świątecznych z okazji Świąt Wielkanocnych i Bożego Narodzenia – 2 razy po 200 paczek i życzeń świątecznych – na kwotę **2.236,92 zł**;
- wydawanie żywności od Banku Żywności – na kwotę **19.827,57 zł**;
- transport ww. żywności – na kwotę **1.197,37 zł**.

Ponadto odwiedzano samotnych i chorych, a w Klubie Parafialnym organizowano spotkania przy herbatce dla osób samotnych (od poniedziałku do czwartku).

Emeryci i renciści – w liczbie **24 osób** – skorzystali z wczasów w Węgierskiej Górcie. Było to możliwe dzięki ofiarnej pomocy członkini Stowarzyszenia, p. Leokadii Zarębskiej, w zorganizowaniu tegoż wypożyczenia.

Prosimy o dalsze wsparcie i polecamy się nadal, w imieniu naszych podopiecznych, wielkiemu sercu naszych Ofiarodawców i Sponsorów

Zachęcamy bardzo serdecznie osoby dysponujące czasem do włączenia się w działalność Stowarzyszenia: osoby chętne do realizowania wspianiałej idei miłosierdzia św. Wincentego a Paulo serdecznie zapraszamy do Klubu Parafialnego na zebrania Stowarzyszenia w każdy drugi wtorek miesiąca o godz. 18.00 lub na poniedziałkowe dyżury Zarządu Stowarzyszenia w godz. 15.00—17.00.

Informacje o wysokościach uzyskanych przychodów z wyodrębnieniem ich źródeł:

Przychody razem w 2010 roku:	34.683,49 zł
w tym: darowizny gotówkowe	- 4.415,60 zł
składki członkowskie	- 1.152,00 zł
kwesty – zbiórki	- 9.117,00 zł
odsetki bankowe	- 171,32 zł
towary żywnościowe z BŻ	19.827,57 zł

Informacje poniesionych kosztach z podziałem na realizację celów statutowych, administrację (opłaty, materiały biurowe, delegacje itp.) oraz pozostałe koszty:

Wydatki razem w 2010 roku	32.006,18 zł
w tym: koszty administracyjne	- 544,01 zł
opłaty pocztowe i bankowe	- 489,75 zł
składki do Jednostki Nadzorczej	300,00 zł
płace księgowej	- 2.340,00 zł
zapomogi gotówkowe	- 1.820,67 zł
spotkania świąteczne	- 4.932,13 zł
w tym: <i>Wielkanoc - spotkanie</i>	- 1.098,61 zł
<i>Wielkanoc - paczki</i>	- 613,45 zł
<i>Dzień Chorego</i>	- 472,12 zł
<i>Tydzień Miłosierdzia</i>	- 133,80 zł
<i>Wigilia - paczki</i>	- 990,68 zł
<i>Wigilia - paczki</i>	- 1.549,88 zł
<i>inne</i>	- 73,59 zł

koszty pozostałe	- 1.752,05 zł
w tym: <i>transport darów z BŻ</i>	- 1.197,37 zł
<i>pogrzeb, imieniny</i>	- 163,40 zł
<i>delegacje</i>	- 391,28 zł
wydanie żywności z BŻ	19.827,57 zł

w imieniu Zarządu Stowarzyszenia
przygotowała Halina Baran

BEZPOŚREDNIA POMOC PARAFII

Jak każdego roku – również w roku 2010 ubodzy byli wspierani bezpośrednio przez parafię. Wydano na ten cel **38.915 złotych**:

9.600 złotych (w tym **3.360 złotych** dochodu z *Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom*) - pomoc w opłaceniu wyjazdów wakacyjnych: parafialnych, szkolnych i rodzinnych (w roku 2010 oraz spłata zadłużenia z roku 2009);

1.550 złotych -

wsparcie dożywiania dzieci i pomoc w uiszczeniu różnych opłat (np. wyjazdów na „zielone szkoły”) w szkołach na terenie parafii: Zespole Szkół Ogólnokształcących Integracyjnych nr 1 i Zespole Szkół Ogólnokształcących nr 51;

965 złotych -

indywidualna pomoc dzieciom: pomoc edukacyjna, dofinansowanie zakupu podręczników i dojazdu do szkół, paczki świąteczne;

500 złotych -

zapomoga nadzwyczajna (na poniesione koszty sądowe);

26.300 złotych -

udzielane raz w miesiącu zapomogi dla osób samotnych i chorych, bezrobotnych, matek samotnie wychowujących dzieci i rodzin ubogich (udzielono **356 zapomóg**, średnia wysokość zapomogi wyniosła **74 złote**).

Pomoc udzielana bezpośrednio przez parafię uzależniona jest od ofiarności Wiernych: są to ofiary składane do skarbon znajdujących się w kościele, a także ofiary hojnych Sponsorów, składane bezpośrednio na moje ręce. W porównaniu z rokiem 2009 możliwości pomocy biednym nieco się polepszyły. Dzięki temu możliwa była spłata niewielkiego zadłużenia z roku 2009, ale także wypłata większej ilości zapomóg indywidualnych (których wysokość była porównywalna z wypłatami w roku ubiegłym). Zwiększyła się także – niestety – liczba osób zwracających się do parafii po pomoc.

Wszystkim Ofiarodawcom na rzecz biednych składam serdeczne **Bóg zapłać!** Z nadzieją, że na ich wielkie serca nasi biedni mogą i będą mogli liczyć także w roku 2011.

ks. Bogdan Markowski CM

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE DLA DOROSŁYCH, STUDENTÓW I DZIECI

DLA DOROSŁYCH I STUDENTÓW

SOBOTA 12 MARCA 2011 ROKU

- o godz. 18.30:
Msza św. niedzielna z nauką na rozpoczęcie rekolekcji

NIEDZIELA 13 MARCA 2011 ROKU

- o godz. 6.30, 8.00, 9.30, 11.00, 12.30, 15.00, 16.30 i 18.30:
Msza św. niedzielna z nauką na rozpoczęcie rekolekcji;
- o godz. 17.30: Gorzkie żale z kazaniem pasyjnym;
- o godz. 20.00:
Msza św. z nauką rekolekcyjną dla studentów

PONIEDZIAŁEK 14 MARCA 2011 ROKU

- godz. 8.30, 14.30 i 18.00:
modlitwy wspólne w kościele;
- godz. 7.00, 9.00, 15.00 i 18.30:
Msza św. z nauką rekolekcyjną;
- godz. 20.00:
Msza św. z homilią i nauką rekolekcyjną dla studentów

WTOREK 15 MARCA 2011 ROKU

- w godz. 6.00÷9.00 i 14.00÷20.00:
sprawowanie sakramentu pokuty;
- godz. 8.30, 14.30 i 18.00:
modlitwy wspólne w kościele;
- godz. 7.00, 9.00, 15.00 i 18.30:
Msza św. z nauką rekolekcyjną;
- godz. 20.00:
Msza św. z homilią i nauką rekolekcyjną dla studentów

ŚRODA 16 MARCA 2011 ROKU

- godz. 8.30, 14.30 i 18.00: modlitwy;
- godz. 7.00, 9.00, 15.00 i 18.30: Msza św. z nauką na zakończenie rekolekcji;
- godz. 20.00: Msza św. z nauką rekolekcyjną dla studentów

REKOLEKCJE PROWADZI:
o. Sławomir Badyňa OSB

DLA UCZNIÓW ZESPOŁU SZKÓŁ OGÓLNOKSZAŁCĄCYCH NR 51 (Szkoły Podstawowej nr 5 i Gimnazjum Sportowego nr 76)

NIEDZIELA 20 MARCA 2011 ROKU:

- o godz. 11.00 Msza św. na rozpoczęcie rekolekcji
- o godz. 12.15 Msza św. na rozpoczęcie (w kaplicy)

PONIEDZIAŁEK 21 MARCA 2011 ROKU:

- o godz. 10.00 spotkanie dla klas I, II i III
- o godz. 11.30 spotkanie dla klas IV, V i VI
- o godz. 13.00 spotkanie dla klas gimnazjalnych

WTOREK 22 MARCA 2011 ROKU:

- o godz. 10.00 nabożeństwo pokutne dla klas I, II i III, i spowiedź św. dla kl. III
- o godz. 11.30 nabożeństwo pokutne i spowiedź św. dla klas IV, V i VI
- o godz. 13.00 nabożeństwo pokutne i spowiedź św. dla klas gimnazjalnych

ŚRODA 23 MARCA 2011 ROKU:

- o godz. 10.00 Msza św. dla klas I, II i III
- o godz. 11.30 Msza św. dla klas IV, V i VI
- o godz. 13.00 Msza św. dla klas gimnazjalnych

DLA UCZNIÓW ZESPOŁU SZKÓŁ OGÓLNOKSZAŁCĄCYCH INTEGRACYJNYCH NR 1 (SP nr 12 i Gimnazjum nr 15)

NIEDZIELA 27 MARCA 2011 ROKU:

- o godz. 11.00 Msza św. na rozpoczęcie rekolekcji
- o godz. 12.15 Msza św. na rozpoczęcie (w kaplicy)

PONIEDZIAŁEK 28 MARCA 2011 ROKU:

- o godz. 10.00 spotkanie dla klas I, II i III
- o godz. 11.30 spotkanie dla klas IV, V i VI
- o godz. 13.00 spotkanie dla klas gimnazjalnych

WTOREK 29 MARCA 2011 ROKU:

- o godz. 10.00 nabożeństwo pokutne dla klas I, II i III, i spowiedź św. dla kl. III
- o godz. 11.30 nabożeństwo pokutne i spowiedź św. dla klas IV, V i VI
- o godz. 13.00 nabożeństwo pokutne i spowiedź św. dla klas gimnazjalnych

ŚRODA 30 MARCA 2011 ROKU:

- o godz. 10.00 Msza św. dla klas I, II i III
- o godz. 11.30 Msza św. dla klas IV, V i VI
- o godz. 13.00 Msza św. dla klas gimnazjalnych

REKOLEKCJE PROWADZI:
ks. Franciszek Popowicz CM

WIELKI TYDZIEŃ

NIEDZIELA PALMOWA MĘKI PAŃSKIEJ (17 KWIETNIA):

Spowiedź tylko pół godziny przed każdą Mszą Świętą

WIELKI PONIEDZIAŁEK, WTOREK i ŚRODA:

*Rekolekcje dla uczniów VII LO – przed południem
Spowiedź św. tylko w godzinach 6.00—9.00
i 16.00—20.00*

WIELKI CZWARTEK (21 KWIETNIA):

*Spowiedź św. tylko w godzinach 6.00—12.00
Msza Wieczerzy Pańskiej o godz. 18.00
Adoracja przy Ciemnicy do godz. 22.00*

WIELKI PIĄTEK (22 KWIETNIA):

*Adoracja przy Ciemnicy w godz. 6.00—17.30
Spowiedź św. tylko w godzinach 6.00—12.00
Jutrznia (modlitwa poranna) o godz. 8.00
Droga Krzyżowa o godz. 15.00
Liturgia Męki Pańskiej o godz. 18.00
Adoracja przy Grobie Pańskim do godz. 24.00*

WIELKA SOBOTA (23 KWIETNIA) i WIELKA NOC:

*Adoracja przy Grobie Pańskim od godz. 6.00
Spowiedź św. tylko w godzinach 6.00—12.00
Jutrznia (modlitwa poranna) o godz. 8.00
Poświęcenie pokarmów (przed kościołem) w godzinach 9.00—17.00
Wigilia Paschalna i Rzurekcja o godz. 19.00 (należy przynieść ze sobą świece)
Procesja rzurekcyjna po liturgii – około godz. 20.45*

SPOTKANIA PRZED BIERZMOWANIEM

Od dnia 21 lutego ponownie odbywają się **spotkania dla kandydatów do bierzmowania z klas trzecich gimnazjalnych** (w kaplicy akademickiej), a w pierwszych dniach marca rozpoczęło się przygotowanie dla uczniów klas pierwszych i drugich, którzy nie brali udziału w spotkaniach w I semestrze: dla **klas pierwszych** we wtorki o g. 17.30, a dla **klas drugich** – w środy o g. 17.30 (w kaplicy Matki Bożej Częstochowskiej).

Kalendarium (ciąg dalszy)

26 (sobota): Inauguracja **WIZYTACJI BISKUPIEJ** w naszej parafii (*zobacz s. 1-2*).

27 (niedziela): **3 niedziela Wielkiego Postu.**

Zmiana czasu z zimowego na letni.
Początek **rekolekcji wielkopostnych dla uczniów Szkoły Podstawowej nr 5 i Gimnazjum Sportowego nr 76** w czasie Mszy Świętych o godz. 11.00 i 12.15 (*zobacz s. 10*).

28 (poniedziałek): Udzielenie młodzieży **sakramentu bierzmowania** przez ks. bpa Jana Zajęca o godz. 18.30.

KWIECIEŃ

1 (piątek): **Pierwszy piątek miesiąca.**

Odwiedziny kapłanów w domach chorych – od godz. 9.00; dodatkowa Msza św. o g. 16.30.

2 (sobota): **Pierwsza sobota miesiąca.**

Rocznica śmierci Śl. B. Jana Pawła II (2005).
Godzinki o Niepokalanym Poczęciu NMP o godz. 7.40.

Msza św. wotywna o Niepokalanym Sercu Najśw. Maryi Panny o godz. 8.00, akt oddania Matce Bożej i modlitwa o kanonizację Śl. B. Jana Pawła II.

3 (niedziela): **4 niedziela Wielkiego Postu.**

Uroczystość przyjęcia nowych chłopców i dziewcząt do wspólnoty liturgicznej służby ołtarza – o godz. 11.00.

6 (środa): Uroczystości **pierwszej środy miesiąca**

o godz. 18.00: procesja ze świecami, modlitwa różańcowa, nowenna do Matki Bożej etc.

7 (czwartek): **Pierwszy czwartek miesiąca.**

Msza św. w intencji ministrantów i ich rodzin o godz. 18.30.

10 (niedziela): **5 niedziela Wielkiego Postu.**

17 (niedziela): **Niedziela Palmowa Męki Pańskiej.**

Uroczyste Msze Święte z procesją o godz. 9.30 i 11.00.

18 (poniedziałek): Inauguracja **rekolekcji wielkopostnych dla Liceum Ogólnokształcącego nr 7.**

19 (wtorek): Rocznica wyboru Ojca Świętego Benedykta XVI (2005).

20 (środa): Rocznica śmierci ks. Józefa Mazurka (2009).

21 (czwartek): **Wielki Czwartek.**

Uroczysta Msza Wieczerzy Pańskiej o godz. 18.00 (*patrz s. 11*).

22 (piątek): **Wielki Piątek Męki Pańskiej.**

Uroczysta Liturgia Męki Pańskiej o g. 18.00.

23 (sobota): **Wielka Sobota.**

Uroczystości Wigilii Paschalnej o godz. 19.00.

24 (niedziela): **Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego (Wielkanoc).**

INFORMACJE PARAFIALNE

MSZE ŚW. W NIEDZIELE:

6.30, 8.00, 9.30, 11.00 (dzieci),
12.30, 15.00, 16.30, 18.30,
20.00 (studenci);

w kaplicy:

11.00 – przedszkolaki;
12.15 – młodzież

MSZE ŚW. W TYGODNIU:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 15.00,
18.30, 20.00 (z wyjątkiem sobót)

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA

w tygodniu:

w g. 6.00÷9.00; 18.00÷19.00;
19.30÷20.00 (z wyjątkiem sobót)

w niedziele:

pół godziny przed Mszą św.
(nie spowiadamy w czasie Mszy św.)

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna od poniedziałku do piątku:
w g. 10.00÷12.00 i 16.00÷18.00

Kursy Przedmałżeńskie:

poniedziałki, godz. 19.00

Poradnia Przedmałżeńska:

poniedziałki, godz. 18.00;
środy, godz. 19.15

Punkt Konsultacji

Psychologiczno-Pedagogicznej:

I i III czwartki, godz. 18.00÷19.00

Biblioteka Żywego Różańca:

środy, godz. 17.00÷18.00

Dyżur Stowarzyszenia Miłosierdzia:

poniedziałki, w godz. 15.00÷18.00
czwartki, w godz. 9.00÷12.00

Klub Parafialny

czynny od wtorku do piątku:
w godz. 15.00÷18.00

NUMERY TELEFONÓW

parafia: 12-637-13-94;

kancelaria: 12-622-59-21

(w dniach i godzinach urzędowania);

zakrystia: 12-622-59-27

Kalendarium duszpasterskie

MARZEC

2 (środa): Uroczystości **pierwszej środy miesiąca** o godz. 18.00: procesja ze świecami, modlitwa różańcowa, nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy i Msza św. wotywna o Najśw. Maryi Pannie z Lourdes.

3 (czwartek): **Pierwszy czwartek miesiąca.**

Msza św. w intencji ministrantów i ich rodzin o godz. 18.30, połączona z udzieleniem wyższych posług liturgicznych.

4 (piątek): **Święto św. Kazimierza Królewicza, Patrona Archidiecezji Krakowskiej.**

Pierwszy piątek miesiąca.

Odwiedziny kapłanów w domach chorych – od godz. 9.00; dodatkowa Msza św. o godz. 16.30 *(dla dzieci)*.

5 (sobota): **Pierwsza sobota miesiąca.**

Godzinki o Niepokalanym Poczęciu NMP o godz. 7.40.

Msza św. wotywna o Niepokalanym Sercu Najśw. Maryi Panny o godz. 8.00, akt oddania Matce Bożej i modlitwa o kanonizację Sł. B. Jana Pawła II.

6 (niedziela): **9 niedziela zwykła.**

Kiermasz strojów pierwszokomunijnych o godz. 12.00 w sali akademickiej.

9 (środa): **Środa Popielcowa** (rozpoczyna się okres Wielkiego Postu).

Msze św. o godz. 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 15.00, 16.30 *(dla dzieci)*, 18.30 i 20.00.

Posypanie głów popiołem w czasie wszystkich Mszy Świętych; obowiązuje post ścisły.

11 (piątek): Nabożeństwo Drogi krzyżowej o g. 17.00, 18.00 i 20.30.

13 (niedziela): **1 niedziela Wielkiego Postu.**

Inauguracja **rekolekcji wielkopostnych** na wszystkich Mszach Świętych *(zobacz s. 10)*.

Nabożeństwo Gorzkich Żali z kazaniem pasyjnym o g. 17.30. Kwesta Stowarzyszenia Miłosierdzia na organizację pomocy biednym i samotnym w naszej parafii.

15 (wtorek): **Uroczystość św. Ludwika de Marillac**, współzałożycielki Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo.

19 (sobota): **Uroczystość św. Józefa, Oblubieńca Najśw. Maryi Panny.** Dzień imienin ks. Bogdana Markowskiego.

20 (niedziela): **2 niedziela Wielkiego Postu.**

Inauguracja **rekolekcji wielkopostnych dla uczniów Szkoły Podstawowej nr 12 i Gimnazjum nr 15** w czasie Mszy Świętych o godz. 11.00 i 12.15 *(zobacz s. 10)*.

25 (piątek): **Uroczystość Zwiastowania Pańskiego.**

Dzień Świętości Życia: okazja do podjęcia dzieła Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego w czasie Mszy św. o godz. 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 15.00, 16.30, 18.30 i 20.00.

Ze względu na uroczystość nie obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych.

(ciąg dalszy kalendarium na s. 11)